

NAŠ GLAS

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din 40.—
Polletna naročnina „ 20.—
Četrtletna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

— Oglasi po ceniku. —

Glasilo Zveze državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Uredništvo: Ljubljana, Bohoričeva ulica šte. 12. — Upravništvo: Ljubljana, Vodnikov trg šte. 5/l. — Poštni ček. rač. šte. 11.461.

Stabilizacija dinarja in naše plače.

Nameravana stabilizacija dinarja zani- ma najširše plasti naroda, posebno pa še državne nameščence. Nekdanji padec in ni- hajoči kurz dinarja sta državne nameščen- ce še najtežje pogodila. Pridobitni krogi so si znali pomagati s povišanjem cen in za- služka, tudi privatni nameščenci so si izsilili višje prejemke za rastočo draginjo — dr- žavni nameščenci edini so se borili v mukah za zakone, uredbe in odredbe min. sveta, dosegli so pa samo komaj občutno poviša- nje svojih prejemkov, ki seveda niti izdaleka ne zadoščajo za najnunejšo življenske po- trebe. In tako se je pojavilo samoposebi vprašanje življenske eksistence. Mnogo spo- sobnih, kvalificiranih in odličnih uradnikov je ostavilo državno službo, drugi tudi veliki del si je poiskal privatni zaslužek, da si opo- more, a tretji del nameščencev je po sili razmer pričel moralno propadati; zapel se je v malverzacije in je zaplodil osobito v krajih, kjer je bila korupcija že prej udo- mačena, leglo tega zla. Prav malo je onih, ki mašijo luknje iz lastne imovine, ki so jo ali podcedovali ali si jo kako drugače pridobili; še manj je pa takih, ki jih podpira so- rodstvo. Naravno, da je izzval tak položaj uradništva današnje, vsem dobro znano brezupno stanje v upravne aparatu.

Koliko se je že potratilo črnih in pa- pirja z apeli na vlado, naj ustvari državnim nameščencem znosljivo existenco! Vse za- man. Ves njihov up se suče okoli težko pričakovanih »normalnih razmer«. Prvo etapo do normalnih razmer, kjer bi se vsaj cene ustalile, pričakuje državno uradništvo v sta- bilizaciji dinarja. Faktična stabilizacija di- narja, ki traja že tri leta s tečajem 9.12, 9.13 za švicarski frank, ustvarja možnost, da se dinar definitivno in zakonito stabilizira. Po sedanjih, verodostojnih informacijah name- ravajo dinar stabilizirati na tej višini; odre- dila bi se hkrati za dinar tudi veljava v zla- tu. Sedanji dinar bi ostal i nadalje v ve-

ljavi z vrednostjo, za kolikor se je stabilizir- ral poslednja tri leta.

Z ustaljenjem dinarja in cen za živ- ljenske potrebščine pa je potrebno tudi re- guliranje naših prejemkov.

Zakon o civ. drž. uradnikih itd. je nor- miral redne prejemke drž. nameščencem v času, ko dinar še ni bil ustaljen; zato je od- redil s čl. 46: »Redni prejemki po tem zakonu se računajo v dinarjih v letnih vsotah.«

Potem so ustvarili sistem draginjskih doklad.

Te draginjske doklade so urejene z od- redbo ministrskega sveta DR br. 42300 od 10. aprila 1924.

Iz pravkar navedenega se vidi, da so draginjske doklade določene za abnormalne čase, zaradi katerih je draginja nastala, od- nosno zaradi katerih so cene življskim potrebščinam poskočile. Ker je abnormalno stanje prejenjalo in je nastopilo normalno, o čemer priča nameravana stabilizacija di- narja in ker moramo smatrati sedanje cene na trgu normalnim in ni misliti na kakšno bistveno spremembo, tedaj smemo objek- tivno sodeč, reči, da draginje v zmislu na- rodnega gospodarstva nič več ni.

Ker niso redni službeni prejemki, dolo- čeni z zakonom o civ. drž. nameščencih, za- dostni za življenje, za draginjske doklade pa z ozirom na triletno dejansko, a sedaj zakonito predvideno stabilizacijo dinarja ni nobenega razloga več, tedaj bi se morale draginjske doklade ukiniti, hkrati pa služ- benih rednih prejemki v zakonu o civ. drž. nameščencih na novo določiti. Seveda v raz- merju se cenami na tržišču; kajti brez za- dostno plačanega aparata ni ne vestnega de- la, vdanosti in veselja do dela, brez tega pa ni uspeha in ne dobre uprave.

Za osnovo novi regulaciji se mora vzeti predvojne plače v zlatih kronah, ki so ena- čile dinarju in ki je bil kot krona al pari švicarskemu franku, to pa zato, da se upo- stavi tak materijalni položaj uradništva, ka- kršen je bil v normalnih časih, ko se je mo- glo vsaj živeti.

jevu. — Toda prelivanja krvi med skoro vse- mi evropskimi narodi je moralo biti konec in vsa do tedaj skoro nepojmljiva nova raz- vrstitev političnih in gospodarskih prilik v deželah, ki so se nahajale v vojnem stanju, je ustvarila popolnoma novo evropsko lice.

I Srbija spada med one dežele, katerim je prinesla ta strašna vojna hasek. Velesrbi so doživeli uresničenje svojih sanj o monarhiji, ki naj je združila vse jugoslovanske narode v eno celoto; Jugoslavija je postala politična formula velesrbske ideje.

V novi kraljevini so združene bivše av- strijske okupirane dežele Bosna in Hercego- vina, nadalje province Slovenija, Dalmacija in pa prejšnja samostojna kraljevina Črna go- ra. K temu so se še pridružili deli Ogrske polovice: Hrvatska in Slavonija. Beograd je ostal sicer glavno mesto tudi za Velesrbijo, Sarajevo pa vživa kot nekako središče pri- družjenih pokrajin pri prebivalstvu poseben ugled tako v gospodarskem kakor tudi v kul- turnem oziru.

V Sarajevu se nahaja višje deželno so- dišče za Bosno in Hercegovino; Sarajevo

Mleko.

Minister sedi v naslanjaču, minister kadi cigaro, minister je židane volje.

Sluga je odprl vrata.

»Deputacija uradnikov, gospod mi- nister!«

»Deputacija?« Temna nevolja je le- gla gospodu ministru na čelo. »Naj po- čaka, da pokadim cigaro!«

Sluga je oddrsal in dejal deputaciji:

»Zaposlen — zelo slabe volje!«

Deputacija se je spogledala in eden je buknil in šepnil:

»Skrbi in delo!«

Čez dobro uro so stali pred gospo- dom ministrom.

»Glad nam grozi, v našem okraju ne moremo več niti plačati mleka za otroke.«

»Kako? Ali jih ne doje matere? Ta- ko komodne so gospe! Zdravniško je vendar dognano, da je materino mleko najboljše! Naj bodo gospe zgled drugim! Zakaj bi ne dojile svojih otrok?«

Z.

Najprej bi se moralo ugotoviti, katere- mu činovnemu razredu (bivšemu) odgovar- jajo sedanji položaji v kategorijah v zmislu čl. 6 uredbe o razvrstitvi in po tem, kateri redni prejemki so za te čin. razrede mišlje- ni. Te prejemke moramo z ozirom na da- našnji tečaj dinarja pomnožiti z 11, da do- bimo pravo protivrednost predvojnih plač, ki odgovarjajo dotični grupi.

Naj navedemo nekoliko primerov: V. čin. razred je istoveten s 4. grupo I. kateg. Za ta razred je znašala letna plača 10.000 K in stanarina 2250 K, skupaj 12.250 K \times 11 = 134.750 Din; VI. čin. razred 6400 K + 1800 K = 8200 \times 11 = 90.200 Din letno; za XI. čin. razred (enak III-3) = 1400 + 720 K = 2120 \times 11 = 23.320 Din na leto.

Za 300 proti 1, da bodo poskočili mero- dajni proti temu računu. — Nema budžetske možnosti! Toda stvar je resna. Reduci- rajte nekvalificirane, uvedite moderno, du- hu časa primerno upravo, pa bo prihrankov vsepovsod toliko, da se pravična ureditev naših prejemkov prav lahko sprovede.

„Sarajevo — srce Velike Srbije“.

Pod tem naslovom prinaša berlinski ted- nik »Funk Turm« zanimivo skico o bosanski metropoli in njenem življenju in vrvenju iz porsa minist. svetnika in predsednika nem- ške uradniške zveze Alberta Falken- berga, ki se je udeležil kot nemški delegat kongresa »Glavnega Saveza drž. uradnikov in uslužbencev« v Sarajevu.

Ker bo naročnike Našega Glasa in pa- člane »Zveze drž. nameščencev za Sloveni- jo« gotovo zanimalo, kako sodijo Nemci o na- ših krajih in razmerah, priobčujemo to Fal- kenbergovo skico v prostem prevodu:

— Ko je sprožil dne 28. junija 1914 Princip na mostu preko Miljačke v Sarajevu svoj smrtonosni strel na bivšega avstrijskega pre- stolonaslednika Frana Ferdinanda, je odre- venela vsa Srbija in nosilci velesrbske ideje so preživeli kakor v vročnici predvečer svo- jih najdrznejših sanj.

Tudi Srbiji ni prizanesel krvavi ples, h kateremu je dal prvo znamenje umor v Sara-

je tržišče za vse poljske pridelke teh dežel in je njihovo gospodarsko središče.

Narodna mešanica jugoslovanske države ima baš v Sarajevu žarišče, ki je tu mnogo jačje, nego v kateremkoli drugem mestu te s političnimi eksplozivnimi snovmi nasičene monarhije.

Tudi danes se suče življenje in promet v Sarajevu še vedno v lesku okupacijske dobe, ki je trajala od avgusta 1878 pa do konca sve- tovne vojne; ves ta čas so bile dežele Bosna in Hercegovina v upravi avstroogrške mo- narhije. Razumljiva nam postane slikovitost življenja in vrvenja, ki se očituje na javnem trgu bosanske centrale, šele tedaj, ko dozna- mo, da je med celokupnim, 80.000 broječim prebivalstvom, približno 18.000 mohamedan- cev. Feš sem ter tja turban in slikovita odela muslimanov značilno karakterizirajo ves trž- ni promet v Sarajevu.

Čudno dirnejo tujca turške žene s črnimi pajčolani pred obrazom. Tu je še danes v veljavi koran glede na zastiranje ženskega lica, dasi je v deželi - matici, v Turčiji po

Na organizacijah je, da zasledujejo to vprašanje in da se pravočasno pobrigajo za ureditev tudi s svoje strani tako, kakor zahteva naša eksistenca.

(Prosto po zagr. »Naš. Glasu« št. 7.)

Fr. Rojec:

Več iskrenosti in doslednosti.

V poslednjem času so se v našem parlamentu pogosto čule iz vrst opozicijskih poslancev pritožbe, kritike in zahteve po temeljiti spremembi in po izboljšanju neznosnih koruptivnih razmer v vsej državni upravi. Sicer so parlamentarne debate večkrat izvenle v preveč razburljivih in prostaških tonih, vendar je moral njih namen odobravati vsak razsoden državljan, ki mu je le količkaj mar blagor države in naroda.

Vsi naši politični listi so poročali, kako so se poslanci, da podčrtajo svoje zahteve po izboljšanju razmer na eni strani in v obrambo svojih osebnih in strankarskih dobičkarjev na drugi strani, prerekali in zmerjali. Tudi so radi poročali in še poročajo o raznih redukcijah državnih nameščencev na račun varčevanja pri državnih izdatkih. Zaman pa smo pričakovali, da se bo ta ali ona poslanska skupina ali posamezen poslanec odločno zavzel za že o priliki proračunske debate napovedano redukcijo nepotrebnih ministrstev. Dregali in popraševali smo tudi pri raznih uredništvih političnih listov, kako je to, da je o tem tako važnem poglavju nastal tak molk in zakaj noben list noče načeti tega vprašanja in razpravljati o njem, toda povsod smo našli na gluha ušesa. Kaj moremo sklepati iz tega? Da so vse stranke vsled svoje prevelike sebičnosti in pohlepnosti zadovoljne, da še za naprej zajeda toliko odveč ministrstev našo malo in hudo zadolženo državo!

Kakor znano, imajo ministri po 36.000 Din Din rednih mesečnih dohodkov, če kaj delajo ali nič. Lahko pa si mislimo, koliko si nekateri v sedanjih kalnih razmerah nagrabijo še na raznih dopustnih in nedopustnih zaradah. In koliko nepotrebnih strankarskih izkoriščevalcev in zajedalcev in koliko razne korupcijske nesnage je v vseh ministrstvih! V tem oziru se mora glava države, to so ministristva, temeljito očistiti in ozdraviti, potem še le bo zdrava vsa država! Na primer, kaj je treba tam strankarskih podtajnikov z ministrskimi plačami! Nastavijo naj se v ministrstvih le najpotrebnejši stalni nepristranski in strokovnjaški uradniki, ki se ne bodo menjavali s strankarskimi vladami, in ministri naj tudi sami več delajo, saj so dovolj dobro plačani!

G. Koščan je v »Našem Glasu« že napisal več izbornih člankov o naših gnilih političnih razmerah, ki izpodkopujejo temelje države in upropaščajo narod. V člankih je navedel nekaj jako dobrih zdravilnih receptov, med njimi tudi zahtevo po nadstrankarski uradniški vladi. Zlasti izvrstni so njegovi letošnji članki pod naslovom »Trda, neizprosna beseda«, v katerih dokazuje in odločno trdi, da se vsako leto v ministrstvih po nepotrebnem na korupten način zapravita dve milijardi državnega denarja! Ti članki zaslužijo največjo pozornost od strani naše poštene javnosti in državno vodstvo bi moralo pisca nagraditi z visokim odlikovanjem za to neustrašeno obrambeno delo! Prečitajte članke, premislite in se sami prepričate!

V vseh naših političnih listih bi se moralo pisati in razmotrivati o vsebini omenjenih člankov. Če pa ne morejo ali si ne upajo njih uredniki in dopisniki kaj primernega napisati v tem smislu, pa naj bi članke vsaj ponatisnili in s tem opozorili najširšo javnost v državi na strašno korupcijsko kugo, ki se širi po Jugoslaviji na vse strani iz njene prestolice. Pomislite vendar, da je to ogromna svota denarja, ki je iztisnjena deloma tudi iz solz in iz krvavih žuljev najbednejših pripadnikov nižjih ljudskih slojev! Koliko dobrega in koristnega v prid in slavo naroda in države bi se dalo vsako leto napraviti s tem denarjem!

Oni del naše politične javnosti, ki nas hoče prepričati, da se nesebično bori za ozdravljenje naših gnilih in pogubonosnih političnih razmer, bi se moral iskreno in dosledno baviti s tem vprašanjem ter z vso vnemo delati na to, da se čimprej povsod temeljito iztrebi vsaka strankarska pohlepnost in korupcija. Zato bi moral tudi Koščanove članke z največjim odobravanjem in priznanjem pozdraviti ter jih primerno izkoristiti in vporabiti na vseh vplivnih mestih, posebno pa še v časopisju. Ali to se ni zgodilo, ostalo je zopet vse tiho in to značilno zanikanje je na novo dovolj jasno pokazalo, kako globoko je že okužen s strankarsko sebičnostjo in nenasitljivostjo tudi ves naš boljši politični del! Udarjen pa je obenem tudi z veliko duševno slepoto!

Saj so naši poslanci in drugi politični voditelji vendar že dovolj zreli možje. Zato bi morali trezno premisliti vsa svoja dejanja in že davno priti do spoznanja, da ne smemo vleči po dosedanjih potih polomljenega državnega voza in da se ne sme delati na političnem polju samo za danes in jutri, ampak tudi za bodočnost. Če se voz prevrne, se lahko zgodi, da njim samim polomi rebra in da postane ta polom usoden tudi za druge. V vseh političnih krogih se razpravlja in piše se v vseh političnih listih o potrebi zopetne-

ga najetja večmilijonskega posojila v inozemstvu. Ali ni država že dovolj zadolžena?! Razpravljajte in pišiteraje o tem, kako bi vsako leto državi privarčevali dve milijardi z odpravo korupcije v ministrstvih!

Varčuje pa se pri nas še vedno na ta način, da se reducirajo, prikrajšujejo na službenih prejemkih in obkladajo z vedno višjimi davki najsiromašnejši nižji državni uslužbenci. Toda noben politik nima srca in časa, da bi dovolj resno in odločno ožigosal in na primeren mestu uspešno izpodbijal to škandalozno in vnebokričeče početje naših brezsrčnih državnih krmilarjev! V mestih in deloma tudi na deželi pa so izobraženi in razsodni volilci, ki z bistrim razumom zasledujejo vse take in podobne politične kolobocije in se jim kar gabi govoriti o politiki in naši narodni in državni bodočnosti. Namesto takega pogovora marskateri najraje nejevoljno z roko zamahne: »Beži, beži z optimizmom! Pri nas se je že povsod udomačil nesrečni balkanizem, nikjer ni več prave kulture in nimam upanja, da bi se naše gnile politične razmere kdaj izboljšale. Prepričan sem se, da so pri nas v gotovi smeri vsi političarji enaki in zato tudi več ne hodim k volitvam!« Tako neugodno naziranje se vedno bolj širi med narodom in to je vzrok tako številnih izostankov pri vseh političnih volitvah.

Jaz pa vkljub vsemu temu še nisem obupal. Imam zasnovan in od več strani potrjen dober načrt za ozdravljenje od spodaj navzgor in ga bo treba na vsak način izvesti, ako se zdaj stvar ne prevesi na boljše. S tem bi končal, ali pero ni še noče iz roke. Naj torej zapišem še nekaj važnega o varčevanju na državnih izdatkih.

Po mnenju mnogih vzornih državljanov naj bi se število državnih poslancev skrčilo na sto. To bi bilo jako koristno in umestno, ker bi se na ta način prihranile lepe svote v državnih blagajnah na poslanskih dnevnicah in tudi v Narodni skupščini bi bilo potem manj preprirov in bi se lažje delalo bolj v miru, v manjši zavisti in v večji slogi. Dobili pa bi se lahko tudi taki dobri državljanji, ki bi prevzeli poslanske posle za nižje dnevnice. Jaz bi hotel postati poslanec z dnevnicami po 200 Din in bi gotovo boljše in vestnejše izpolnjeval svoje poslanske dolžnosti kakor marsikateri naš poslanec, ki se nikdar nič ne sliši o niem in hodi v Beograd samo glasovat na strankarsko povelje in pobirat nezaslužene stotake. Ako pa bi me postavili za ministra, bi podaril državni upravi vse svoje mesečne prispevke za cigarete in avtomobil in razen tega bi še popustil polovico na ministrski plači v korist države, a od druge polovice bi daroval marsikak tisočak za razne dobrodelne in prosvetne namene. Uverjen pa

zapovedi Kemalpaše ženski pajčolan že davno zgnil.

In bosanske, dalmatinske in črnogorske pestre narodne noše! Vse mesto te spominja, da si prav blizu orijenta.

Pristnih ciganskih tipov, ki posedajo v slikovitih skupinah okoli ognja svojih taborišč, je dovolj po deželi ob rekah in potokih, posebno pa na krajih, kjer so na varnem pred vetrovi in nevihtami. Sicer se pa vidi le posamezne v Sarajevu, kamor pridejo na trg kupovat.

V sarajevskih bazarjih, ki so tudi ponoči nezastraženi, dobimo poleg primitivnih izdelkov povprečnih produkcijskih metod najdragocenejše zaklade iz delavnic orientalske umetnosti. Posebno lepi so kovinski in pa figranski izdelki.

Kakor bi jih vsadil, mole iz vsega tega dnevnega vrveža povsod iznad raznovrstnih strešnih skupin sloki minareti; kajti Sarajevo ima preko 100 mošej. Turška pokopališča z nagrobnimi spomeniki, odičenimi s turbani, se oklepajo mošejskih zidov, kakor bi se ho-

tela iskati tamkaj zavetja in zaščite. Večje in manjše mošeje se vpenjajo po brdih, ki obdajajo mesto od vseh strani, in zvišujejo s svojimi bizarnimi formami slikovitost tega nepozabnega čudesa Sarajeva. In spodaj, ob gladki beli cesti, kjer šumi preko kaskad lepo uravnana Miljačka, vežejo sloki mostovi oba mestna bregova. Mimo tebe pa stopicajo visoko natovorjene mule in bosanski konji; ni videti, da bi se jim posebno mudilo, kakor tudi ne njihovemu gonjaču, ki upira svoje črne otožne, oči kakor v sanjah v bazarске izložbe.

V sredini te pravljice se pa dvigajo palače raznih upravnih oblasti: Mestna hiša, sodišče, pošta, deželna banka za Bosno in Hercegovino. Električna zvoni in vozi previdno skozi množico pešcev, voznikov in gonjačev in vozovi z dirjajočimi konji skrbe za promet med mestom in precej oddaljeno železniško postajo.

Prav v bližini Sarajeva vabijo žveplene terme kopališča Iliđe, ki leži ob izviru Bos-

ne, na poset pod svoje košate drevorede vse, ki so potrebni zdravljenja ali pa — flirta.

Že vožnja iz Broda v Sarajevo nam nudi dovolj prilik za razmišljanje. — Zbogom kultura! bi skoro vzkliknili, ko opazujemo raztrgane obleke nameščencev, ki so zaposleni pri poštnem vlakcu. In posebno še one puštolovske postave, ki postajajo na postajah — bila je ravno nedelja — v pričakovanju bogsigavedi kakšnih dogodkov! Toda ozkotirna železnica leze mirno in vztrajno v gore — navzdol, navzgor, mimo revnih koč, ki dajejo pokrajini brezupno primitivno obilježje. Toda vsakdor, kdor proučuje tipe prihajajočih in odhajajočih potnikov, se mora vedno ponovno prepričati, da je v tej deželi zaklad neporabljenе človeške sile velikanski. Pametno in previdno usmerjene, že vzbujene enerzije bodo premagale tekom prihodnjih desetletij vse zmote in zmede politične preteklosti. Dela in truda polna pot! Ob železniški progi rastejo še vedno divje rože, ki ovirajo polet časa...

M. Paternoster.

sem, da bi ne napravil toliko usodnih nerodnosti in škode državi in narodu kakor mnogi ministri!

Zdaj pa naj navsezadnje še pripomnim, da so vsi ti moji predlogi in nasveti iskreni in resni in da sem jih napisal z najboljšim namenom v korist ljubljene državi in v dobrohoten opomin strankam, ki se hočejo in morejo poboljšati!

Tolmačenje uradn. zakona.

(Nadaljevanje)

Odluka Ministarskog Savjeta DR. Br. 99.000 od 23. jula 1926. o sniženju ličnih dodatka odnosi se i na one penzionere, kod kojih je penzija ustanovljena po procentu starog zakona a prema plaćama po novom zakonu o činovnicima.

U jednom konkretnom slučaju stavio je penzioner penzionisan po procentu starog zakona, a prema plati po novom zakonu o činovnicima prigovor radi uštege ličnog dodatka na skupoću u smislu odluke Ministarskog Savjeta DR br. 99.000 od 23. jula 1926. god.

Na taj prigovor stiglo je od Generalne direkcije državnog računovodstva aktom od 29. septembra 1927. DR. br. 131.449 objašnjenje, da se odluka Ministarskog Savjeta DR br. 99.000 od 26. jula 1926. odnosi i na one državne penzionere kod kojih je za izračunavanje penzije uzet procenat po starim zakonima, a koji su penzionirani prema platom po novom zakonu o činovnicima, jer se ovi penzioneri imaju smatrati penzionerima po novom zakonu.

Odluke u pitanjima, da li se može namjestiti u drž. službu lice, kojemu je odloženo odsluženje u kadru, zatim da li se prema činovniku proti koga ne postoji tužba starešine, može voditi disciplinarni postupak, te od kada teku nove prinadležnosti povodom unapredjenja sudija.

Na osnovu čl. 4. Zakona o državnom savjetu i Upravnim Sudovima u Opštoj Sjedinici Državnog Savjeta, održanoj 21. i 22. oktobra 1927. godine, donijete su pod Br. 36.226 ove odluke:

O pitanju, da li se može po tački 5. čl. 4. zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda primiti u državnu službu lice, koje nije regulisalo definitivnu vojnu obavezu, već mu je samo odloženo odsluženje u kadru do svršetka ili napuštanja školovanja — donijeta je odluka koja glasi:

«U državnu službu se shodno tačk. 4. zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda ne može primiti

lice koje je u smislu čl. 52. zakona o ustroju vojske privremeno oslobođeno od vojne obaveze, dok ne završi školovanje.»

U pitanju, da li se prema činovniku, protiv koga ne postoji tužba neposrednog starešine, može voditi disciplinarno postupanje — donijeta je odluka koja glasi:

«Disciplinski sudovi (Upravni Sudovi i Državni Savjet) u nadležnostima obilježanim u činovničkom zakonu, imaju prava i dužnost po disciplinarnim krivicama, koje su im po smislu i na način čl. 88. zakona o činovnicima i ostalim državnim službenicima građanskog reda dostavljene, staviti pod sud i suditi i one saučesnike (bilo i glavne krivce) po istoj krivici, koji od strane Ministarstva odnosno neposrednog starešine, nisu optuženi.»

U pitanju o tumačenju čl. 106. zakona o činovnicima građanskog reda, da li prinadležnosti sudijama teku od dana unapredjenja ili od dana kad je sudija ispunio uslove za to unapredjenje — donijeta je odluka koja glasi:

«Sudije prvostepenih sudova, koji ispune uslove po čl. 1. uredbi o razvrstavanju i raspoređivanju činovnika i ostalih državnih službenika građanskog reda, zadobijaju automatski i grupe; njima za ovo ne smeta čl. 106. zakona o činovnicima građanskog reda.»

Vestnik.

Obćni zbor Saveza javnih nameštencev v Zagrebu se je 15. julija završil; bil je že enkrat prekinjen zaradi nesoglasij, a drugič je bil odgođen zaradi narodnega žalovanja, vsled umorov v Narodni skupščini. Tudi to nadaljevanje se je pričelo z vikom in s protesti, ki ga je povzročil bivši tajnik Saveza Neferović s svojimi pristaši. Intervenirati je moral policijski komisar, na kar je opozicija zapustila zborovanje. Za predsednika Saveza je bil ponovno izvoljen g. dr. Benković.

Ministrstva morajo imeti evidenco o službenih podatkih državnih nameštencev. Vojaška leta. Državni svet je na seji 13. junija 1928 pod števil. 38.916 razsodil v pritožbi I. T. pis. ofic. v Zagrebu proti rešnji fin. ministrstva, ki je odbilo zahtevo po vračunanju vojnih let, da se rešenje ministrstva poniži iz nastopnih razlogov:

Iako je riješenje o razvrstavanju postalo izvršno, tužiocu nije ugašeno pravo na priznanje ovog vremena. Naprotiv u takvim slučajevima tužilac ima pravo da mu se i za vrijeme uračuna i griješka popravi, kako prilikom regulisanja penzije, tako i za vrijeme samog službovanja, kad za to dokaze podnese.

Država odnosno ministarstvo, dužni su da vode po službenoj dužnosti točnu evidenciju službenih podataka sviji činovnika. Pa u koliko istu misu vodili, pa se dogodila kakva greška na štetu činovnika, država, pošto je stoga donekle kriva zato, ima i moralnu dužnost, i pravnu obavezu da tu nepravilnost popravi.

Skupščina Saveza nabavljajnih zadrug se je vršila, kakor znano, dne 3. junija t. l. v Sarajevu. Na predan, 2. junija, se je sestal upravni in nadzorni odbor, ki je razpravljaj in rešil še poslednja vprašanja glede skupščine. Odbora sta vzela na znanje tudi ostavko predsednika upravnega odbora, g. D. Letice, ki je bil imenovan za podtajnika finančnega ministarstva.

Tega dne popoldne se je vršila tudi konferenca zadržnikov, delegatov zadrug, na kateri se je razpravljajlo o dnevnem redu skupščine. Diskusija o poročilih upravnega in nadzorstvenega odbora je bila zelo obširna, ker so se zahtevala podrobna pojasnila o vsem delovanju odborov Saveza. Osobito mnogo pojašnjenj so zahtevali tisti delegati, ki so se to pot prvič udeležili skupščine. Uprava Saveza je odgovarjala na vsa vprašanja izčrpno in točno. Debata o spremembah pravil je bila zelo kratka.

Najobširnejša in največja debata se je razvila pri točki o kreditiranju zadrug. Zahteve vseh delegatov so se strinjale v tem, da se mora obrestna mera za kredit znižati. Uprava Saveza, ki pozna razmere, v katerih se kreče ustanova in ki ji je znan tudi položaj vseh zadrug, je zastopala stališče umerjenosti in previdnosti. Uprava je poudarjala, da nima skrbi samo zase, da ji pa temveč skrbi povzročajo nekatere zadrug, ki so zabredle v težke gmotne krize in ki nujno potrebujejo pomoči Saveza. Konferenca je v glavnem osvojila razloge in nazore glavne uprave ter je končno glede tudi tega vprašanja zavzela zlato srednjo pot.

O predlogih za skupščino se je razpravljajlo samo generelno, ker jih je bilo zelo mnogo in ker je šlo za obilo stvari, ki so bile rešene že prej ter administrativnim potom ali potom sprememb pravil Saveza ali potom sprememb ter dopolnitev uredb o nabavljajnih zadržajih. Glavno vprašanje so tvorile zahteve po odpisu nekaterih dolgov tako glede odpisa ali glede znižanja obrestne mere. Prepustilo se je glavni upravi, da ukrene po svoji uvidevnosti in po individualni presoji vse, kar se ji zdi umestno in potrebno, da se ugodni upravičenim zahtevam zadrug.

Drugi dan, 3. junija, v nedeljo je zborovala skupščina od 8. do 13. in od 16. do 20. ure. O zborovanju samem poročamo drugič, za sedaj moramo samo konstatirati, da se je vršilo vse zborovanje v lepi harmoniji in da so bili sprejeti vsi sklepi skoro soglasno. Zborovalo se je pod vtisom sprememb uredb. Te spremembe so prav za prav reorganizacija vsega dela in pomenjajo razširjenje delokroga zadržarstva med državnimi nameštenci; vstvarjajo de facto samo to, kar so delegati na prejšnjih skupščinah sami vedno zahtevali. Reforme, ki so oživotvorjene z novo uredbo, so važne in mnogostranske in potrebno je mnogo premišljenega ter naporenega dela, da bodo dosegle svoj namen v dobrobit vsega državnega nameštentstva. Uspeh je odvisen od zavesti, dobre volje in od pravilnega umevanja teh reform.

»Čin. glasnik.«

V stoletju živčnih bolezni je treba imeti jeklene živce. Uživanje zrnatih kave pa jih ubija. Najboljši nadomestek za kavo je zato žika, ker je ob enem tudi redilna.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D najmodernejše konstrukcije.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Obiščite novo urejeni oddelek za gospode Trpežno blago Najnižje cene Modna trgovina za dame in gospode

A. Šinkovec nasl. K. Soss Ljubljana, Mestni trg 18, 19.

Priporoča se

I. CERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28
Zaloga pohištva in tapetništvo.

Anton Bajec
Ljubljana
Vrtnarija: Tržaška cesta števil. 34.
Telefon interurban 32-22.

Miroslava Leitgeb

Ljubljana, Jurčičev trg 3.
strojno in ročno vezenje zaves, pregrinjaj, perila in oblek v najsolidnejši izdelavi.

Cenejše kot pri razprodajah se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg števil. 17.

Nogavice, žepne robce, dišeča mila, kravate, rokavice, veznine, čipke, razni trakovi, sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, tapetnike in krojače v največji izbiri samo pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana (blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Veletrgovina

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

Razširjajte „Naš Glas“!

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata razno pomladansko in poletno blago. — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

Najceneje kupite mosko perilo

tovarni perila „TRIGLAV“

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica 8 (nasproti hotela Štrukelj).

Parna pekarna

FRANC DOLINAR

LJUBLJANA

PRED ŠKOFIJO 11 POLJANSKA C 19

najtopleje priporoča svojim cenj odjemalcem večkrat dnevno prvovrstno sveže pecivo in različne vrste slaščic.

KNJIGARNA

NOVA ZALOŽBA

r. z. z o. z. LJUBLJANA, Kongresni trg št. 19 in

PODRUŽNICA prej I. GIONTINI

LJUBLJANA, MESTNI TRG šte. 17

priporoča v nakup svojo bogato zalogo vseh šolskih in pisarniških potrebščin ter knjige lastne in drugih založb. Ima tudi veliko zalogo barv za slikanje na blago in svilo.

FOTO-APARATE

dobe državni nameščenci
na obroke pri

Drogeriji „Adrija“

Mr. Ph. S. Borčič

Ljubljana, Selenburgova ul. 1.

Tovarishi!

Kupujte svoje potrebšchine le pri tvrdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“.

Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

Ivan Perdan nasledniki, Ljubljana

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Glavni založnik Ciril in Metodovih vžigalic.

Najnižje dnevne cene!

Postrežba točna in solidna.

DANIJEL ZUPANC

zlatar

Wolfova ulica št. 6, Ljubljana

Zlatarska popravila in nova dela po nizki ceni.

Restavracija

IGNACIJ BANKO

Ljubljana, Kette Murnova ulica 3.

priporoča gg. drž. uradnikom dobro postrežbo v kvaliteti pijač in hrane.

Higijenična pralnica in svetlolikalnica

FR. ŠIMENC

Kolodvorska ulica 8.

LJUBLJANA

Kolodvorska ulica 8.

Kemično snaženje oblek.

Tvrdka Andrej Marčan

priporoča svoji mesnici:

Prešernova ul. 16.

Ljubljana

Rimska cesta 21

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese ————— špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

PARNA PEKARNA

JEAN SCHREY NASL.

JAKOB KAVČIČ

*

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO

NAJBOLJŠE VSAKOVRSNO PECIVO.

Tovarna kisa

JERNEJ JELENIČ, Ljubljana

Stara pot šte. 1 (poleg Leonišča)

priporoča svoj priznani dobri

„MAJARONČKOV“

špiritov in vinski kis.

Ustanovljena leta 1886.

Telefon 2578.

Izdaja Zveza državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Odgovorni urednik Anton Adamič Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.